

ΔΙΑΒΑΣΤΕ τη “Φωνή Κυρίου” των Βαΐων που φέτος δε θα μοιραστεί

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 68ον

12 Απριλίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3489)

«ΙΝΑ ΙΔΩΣΙΝ ΤΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ»

Μετά την ανάσταση του Λαζάρου ο Χριστός θά πορευθεί στην Ίερουσαλήμ. Πρίν ὅμως ξεκινήσει, θά φιλοξενηθεῖ στή Βηθανία, στό σπίτι τοῦ Λαζάρου (Ἰωάν. 12,18). Πλήθος ἀνθρώπων μαζεύτηκε ἐκεῖ γιά νά δεῖ τόν Χριστό, ἀλλά μαζί του νά δεῖ καί τόν Λάζαρο, τόν ὁποῖο ὁ Χριστός ἀνέστησε ἀπό τούς νεκρούς. Τό θαῦμα προκαλεῖ θόρυβο. Κάνει τούς

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τη “Φωνή Κυρίου” της Κυριακής των Βαΐων 2020 της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία, δυστυχώς, λόγω της προσωρινής απαγορεύσεως του ερχομού των πιστών στη Θεία Λειτουργίες και τις Ιερές Ακολουθίες, δε θα μοιραστεί, χέρι με χέρι, όπως πάντοτε, προς το ευσεβές πλήρωμα της Εκκλησίας μας, πανελλαδικώς αλλά και παγκοσμίως.

«ΙΝΑ ΙΔΩΣΙΝ ΤΟΝ ΛΑΖΑΡΟΝ»

Μετά την ανάσταση του Λαζάρου ο Χριστός θα πορευθεί στην Ιερουσαλήμ. Πρίν όμως ξεκινήσει, θα φιλοξενηθεί στη Βηθανία, στο σπίτι του Λαζάρου (Ιωάν. 12,18). Πλήθος ανθρώπων μαζεύτηκε εκεί για να δει τον Χριστό, αλλά μαζί του να δει και τον Λάζαρο, τον οποίο ο Χριστός ανέστησε από τούς νεκρούς. Τό θαύμα προκαλεί θόρυβο. Κάνει τούς ανθρώπους να θέλουν να μάθουν λεπτομέρειες. Οι πρωταγωνιστές τους γίνονται θέαμα για τούς πολλούς. Καί η νοοτροπία του θεάματος θα συνεχιστεί με την είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, όπου θα συγκεντρωθεί πλήθος κόσμου για να δει αυτόν που ανέστησε τον Λάζαρο και που τον θεωρούσαν ως τον βασιλιά του Ισραήλ.

Οι Ιουδαίοι είδαν τό θαύμα της ανάστασης του Λαζάρου. Δεν προσέγγισαν όμως αληθινά τον Χριστό. Δεν διέγνωσαν την ουσία της αποστολής του που ήταν να νικήσει τον θάνατο και να φανερώσει την κοινή ανάσταση. Παρέμειναν προσκολλημένοι στην έθνική τους έπιθυμία να βρουν έναν Μεσσία που θα τούς αποκαθιστούσε στην έλευθερία με τον λόγο, την όρμη και την προσωπικότητά του, χωρίς να πολυκοπιήσουν οι ίδιοι. Σάν να μπορεί να αλλάξει ο κόσμος χωρίς άγωνα. Καί γι' αυτό τον υποδέχτηκαν με τά βαία των φοινίκων, όπως υποδέχονταν τούς βασιλείς, αλλά γρήγορα τον σταύρωσαν.

Ἡ ζωή μας ως θέαμα

Ἡ ζωή γίνεται θέαμα καί στους καιρούς μας, ενώ ὁ ἄνθρωπος θεατής. Ἀρέσκεται νά παραμένει στήν κερκίδα. Νά παρατηρεῖ τά ἔργα τῶν ἄλλων, χωρίς νά λαμβάνει μέρος σ' αὐτά. Νά σχολιάζει, νά συζητᾷ, νά ἐπικρίνει, χωρίς νά διακινδυνεύει τή συμμετοχή του. Ἡ συμμετοχή ἀπαιτεῖ ἀπό τόν καθένα νά ἀναλάβει τήν εὐθύνη, νά προβληματιστεῖ καί

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιβ' 1-18)

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Βηθανίαν, ὅπου ἦν Λάζαρος ὁ τεθνηκώς, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, καὶ ἡ Μάρθα διηκόνει· ὁ δὲ Λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν Μαρία, λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου, ἤλειψε τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐξέμαζε ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. Λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰούδας Σίμωνος Ἰσκαριώτης, ὁ μέλλων αὐτὸν παραδιδόναι· Διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς; Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἐμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ βαλλόμενα ἐβάσταζεν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἄφες αὐτήν, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τετήρηκεν αὐτό. Τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστι, καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα καὶ τὸν Λάζαρον ἀποκτείνωσιν, ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἐορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔλαβον τὰ βαῖα τῶν φοινίκων, καὶ ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον· «Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου», βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Εὐρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον, ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστι γεγραμμένον· «Μὴ φοβοῦ, θύγατερ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται κατῆμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου». Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. Ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ ὅτε τὸν Λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος, ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐξη ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα ἦλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, ὅπου ἦτο ὁ Λάζαρος, ὁ ὅποιος εἶχε πεθάνει καὶ τὸν ὅποιον ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκεῖ τοῦ ἔκαναν δεῖπνον καὶ ἡ Μάρθα ὑπηρετοῦσε, ὁ δὲ Λάζαρος ἦτο μεταξύ ἐκείνων πού ἦσαν μαζί του στὸ τραπέζι. Ἡ Μαρία τότε ἐπῆρε μίαν λίτραν γνησίου πολυτίμου μύρου νάρδου, ἄλειψε τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὰ ἐσφόγγισε μὲ τὰ μαλλιά της, καὶ τὸ σπῆτι ἐγέμισε ἀπὸ τὴν μυρωδιά τοῦ μύρου. Λέγει τότε ἓνας ἀπὸ τοὺς μαθητάς του, ὁ Ἰούδας, ὁ υἱὸς τοῦ Σίμωνος ὁ Ἰσκαριώτης, ἐκεῖνος πού θά τὸν παρέδιδε, «Γιατί δὲν ἐπουλήθηκε αὐτὸ τὸ μύρον γιὰ τριακόσια δηνάρια καὶ δὲν ἐδόθηκε εἰς τοὺς πτωχοὺς;». Αὐτὸ τὸ εἶπε ὅχι ἀπὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς πτωχοὺς, ἀλλὰ διότι ἦτο κλέπτης καὶ εἶχε τὸ ταμεῖον καὶ ἀφαιροῦσε ἐκεῖνα πού ἔβαζαν μέσα. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἄφυσέ την· διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφιασμοῦ μου τὸ ἐφύλαξε· διότι τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντοτε μαζί σας, ἐνῶ ἐγὼ δὲν μὲ ἔχετε πάντοτε». Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἔμαθαν ὅτι εἶναι ἐκεῖ, καὶ ἦλθαν ὅχι μόνον διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἰδοῦν τὸν Λάζαρον, τὸν ὅποιον ἀνέστησε ἐκ νεκρῶν. Οἱ ἀρχιερεῖς τότε ἀπεφάσισαν νὰ θανατώσουν καὶ τὸν Λάζαρον, διότι ἐξ αἰτίας του πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους ἐφευγαν καὶ ἐπίστευαν εἰς τὸν Ἰησοῦν. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν πολὺς κόσμος πού εἶχε ἔλθει εἰς τὴν ἐορτήν, ὅταν ἄκουσαν ὅτι ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐπῆραν κλάδους ἀπὸ φοίνικας καὶ ἐβγήκαν πρὸς προϋπάντησίν του καὶ ἔκραζαν, «Ὡσαννά, εὐλογημένος νὰ εἶναι ἐκεῖνος πού ἔρχεται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς εὗρε ἓνα μικρὸν ὄνον, καὶ ἐκάθισε ἐπάνω του, καθὼς εἶναι γραμμένον, Μὴ φοβᾶσαι, θυγατέρα Σιών, νά, ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθισμένος εἰς ἓνα πουλᾶρι ὄνου. Τὰ λόγια αὐτά δὲν τὰ κατάλαβαν τότε οἱ μαθηταί του, ἀλλ' ὅταν ἐδοξάσθηκε ὁ Ἰησοῦς, τότε θυμήθηκαν ὅτι αὐτά ἦσαν γραμμένα γι' αὐτόν καὶ ὅτι τοῦ τὰ ἔκαναν. Ὁ δὲ κόσμος πού ἦτο μαζί του ἔδινε μαρτυρίαν ὅτι ἐφώναξε τὸν Λάζαρον ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ τὸν ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν ὑποδέχθηκε ὁ κόσμος διότι ἄκουσαν ὅτι ἔκανε αὐτὸ τὸ θαῦμα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
